

ere komne til at høre paa Grund af de lolland-falsterste Baner, maa det dog vistnok staa de ærede Medlemmer, som have været en 6—8 Aar her i Thinget, i Grindring, hvor overordentlig stor en Forsøgelse af Beføstningerne for den nord-vestsjællandske Bane, der fulgte af de Transaktioner, som bleve drevne angaaende denne Bane og Falsterbanen. Det er et Forhold, som der er Grund til at minde om, naar der fremsættes moralske Krav fra den Side, hvorfra de her ere komne i Anledning af de lolland-falsterste Baner, og der er ikke nogen Grund til at tilfredsstille saadanne moralske Krav, eftersom der er ydet paa indirekte Maade meget større Offre for det falsterste Baneanlæg og indirekte derigjennem naturligtvis for det lolland-falsterste Banenæt i dets Helhed, end det virkelig har været vor Mening at yde. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds har fremdeles Ret i, at det vilde være aldeles urimeligt at antage, at Koncessionshaverne til de lolland-falsterste Baner paa nogen Maade skulde modarbejde Anlægget af Gjedserbanen og den dermed i Forbindelse staaende Kommunikation med Lybftland. Ivertimod maa det antages, at det ingenlunde har været disse Koncessionshavere hjært, at den nuværende Regjering for denne Sag i et andet Lys end den Indenrigsminister, som vi havde i 1874—75, og jeg kunde være tilbøjelig til at opfordre den hjøitærede Indenrigsminister til at udtale sig om, hvorledes Bestyrerne for den lolland-falsterste Bane have stillet sig ligeoverfor Regjeringen under de Forhandlinger, som har været førte derom. Fremdeles maa det være mig tilladt at fremdrage et andet Punkt. Nu er jo Rentegarantien her i denne Lov foreslaaet at skulle bestemmes saaledes, at den ikke kan gives for et større Beløb end 400,000 Kr. En saadan ubestemt Bestemmelse vilde have været naturlig og nødvendig paa et Tidspunkt, da Broen ikke var bygget; men nu, mange Aar efter at Broen er bygget, maa det selvfølgelig aldeles nøagtigt kunne siges, hvad Broen har kostet, og det nøjagtige Beløb maatte i alt Fald have været indført i Loven, naar man vilde give Garanti for den hele Sum, som Broen har kostet. At der foreligger en kongelig Resolution kan, ligesaa lidt nu som for 5 Aar siden, være af nogen afgjørende Betydning for mig. Jeg kan forstaa, at den meget ærede Indenrigsminister i en saadan kongelig Resolution kan finde en Opfordring til

at forelægge Spørgsmaalet for Lovgivningsmagten; men for os forekommer det mig ikke, at der kan være nogen Grund til at indfri — om jeg saa tør udtrykke mig — de Bøyles, som Indenrigsminister Lobiesen har trukket paa Statskassen. Jeg vil derfor til 2den Behandling stille Forslag om, at Rentegarantien indskrænkes til 160,000 Kr.

Indenrigsministeren (Steel): Det er forekommet mig klart, at de Forhandlinger, som denne Sag gjennem en længere Aarrække har givet Anledning til, paa et tidligere Tidspunkt vare af den Bestaffenhed, at der dog blev en Erkjendelse tilbage om, at de Paagældende havde en virkelig moralsk Abkomst til at faae Erstatning for de Beføstninger, de havde anvendt paa en Forbindelse mellem Lolland og Falster udover, hvad der oprindeligt var paaregnet. Det forekommer mig klart, at det ikke har været Hensynet til nogen forsøgt Fordel, der dengang har bevæget Koncessionshaverne til at foretrække Anlægget af en fast, selvstændig Bro for Jernbanen fremfor at nøies med en Udvildelse og Forbedring af den tilstedevarende Bro, men at det har været Hensynet til den fordelagtigere, mere uhindrede og bedre Forbindelse tilligemed Hensynet til den Gene, som en vedvarende Benyttelse af den tilstedevarende vilde være for den allerede tilstedevarende Trafik, der har gjort Udslaget dengang, og naar nu det ærede sidste Medlem vilde sige, at der ikke har været nogen begrundet Forventning om, at man vilde indrømme dem en saadan moralsk Berettigelse, idet Indholdet af den Udvalgsbetænkning, som i sin Tid blev afgiven her i Thinget og er bleven omtalt idag, ikke er overensstemmende med, hvad der er anført af den første ærede Læser og anført i Motiverne til det Lovforslag, som blev forelagt af mig i Sessjonen 1875—76, saa kan jeg ikke give ham fuldstændig Ret deri. Udtalelserne vare af den Bestaffenhed, at de maatte give Forventning om, at, naar der paabegyndtes en Jernbane fra Nykjøbing til Gjedser, saa var Rigsdagen villig til at gaa ind paa Rentegaranti for denne forsøgte Udgift ved Anlægget af den faste Bro. Jeg har i den kongelige Resolution aldrig set et Forsøg paa at paatringe Rigsdagen en bestemt Afgjørelse af denne Sag. Jeg har kun deri set et af en tidligere Indenrigsminister erhvervet Paalæg om at forelægge Sagen for